

Briļļu Daugavpils

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS JĒKABPILS UN KRUSTPILS RAJONU KOMITEJU UN RAJONU DARBAĻAUŽU DEPUTĀTU PADOMJU ORGĀNS

Nr. 4 (2642)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 9. janvārī

Maksā
2 kap.

Kolhozs—komunisma skola zemniekiem

Patiešām, nav nemaz tik vienkārši īsi un izsmieļoši pateikt par tām lielajām izmaiņām, ko padomju vara nesusi mūsu republikas laukos. Kur vien raugies, tur kuplo jauna dzīve. Tā dod iespēju vieglāk, ātrāk paveikt kādreizējos apstākļos grūtos lauku darbus. Mīnēsīm tikai vienu skaitli. Salīdzinot ar 1940. gadu, mūsu laukos ir ap 30 reizes lielāka tehniskā apbruņotība. Pavasara darbus gandrīz simtprocentīgi veic lauksaimniecības mašīnas. Jēdziens par grūtu un smagu darbu arvien vairāk sāk izzust no mūsu lauku ļaužu ikdienas. Zinātnes sasniegumi, lauksaimniecības pirmirindnieku pieredze atver mūsu priekšā neierobežotas iespējas kāpināt itin visu produktu veidu ražošanas apjomu.

Plašā frontē lauku dzīvē iesoļojusi kultūra, izglītība. Tie ir dziļi tautas iekarojumi un sasniegumi, kas izcīnīti Komunistiskās partijas vadībā. Bet ir viena parādība, kuru varbūt grūtāk raksturot skaitļos, bet kas toties nav mazāk nozīmīga. Kolektīvizācija mūsu lauku sejā ievilkta jaunus vaibstus. Kolhozs zemnieki mācījušies kopēji strādāt, cits citam palīdzēt, kopēji vadīt savu saimniecību, saņemot materiālus labumus saskaņā ar padarītā darba daudzumu un labumu. Lūk, šie sociālisma principi, kas caurstrāvo dzīvi un darbu kolhozā, kļūva par vislielāko spēku jaunu iezīmju veidošanā mūsu zemnieku masās.

Kolhozu pārvaldes demokrātiskie principi kā nekad agrāk izraisīja un izraisa savos locekļos pašierosmi, liek domāt par kopējas saimniecības perspektīvām, savieno personīgās un sabiedriskās intereses. Savstarpēja biedriska palīdzība, personāla atbildība par uzticēto uzdevumu un kolektīva atbildība kolhoza augstākā pārvaldes orgānā — kopsapulces priekšā palīdzēja mūsu zemniecībai atbrīvoties no privātpašnieciskajām tendencēm un kapitalisma dzimuzimēm. Ikdienas dzīve dod spilgtu faktu materiālu, kas uzskatāmi rāda, ka līdz nepazīšanai izmainījušies zemnieku psiholoģija. Mūsu lauku ļaudis pirmkārt un galvenokārt katru parādību un darba jautājumu tagad aplūko no valstiskā, Komunistiskās partijas interese viedokļa. Sabiedriskā doma laukos tagad dod smagus beļzienus tiem, kas mēģina rīkoties pretēji kolektīva interesēm. Kolhozi un padomju saimniecības mācīja mūsu lauku ļaudis sociālismu, tajā dzīvot un strādāt.

«Kolhozs kā sabiedriskā saimniecības forma pēc organizācijas rakstura un demokrātiskajiem pamatiem, kas vēl vairāk attīstīsies, nodrošinās, ka ražošanu vada plašas kolhoznieku masas, ka plaši attīstās viņu radošā iniciatīva un kolhoznieku audzināšana komunisma garā. Kolhozs ir komunisma skola zemniecībai,» teikts PSKP Programmā. Partijas Programma tagad izvirza uzdevumu, lai kolhozā zemniecība mācītos komunismu.

Mūsu rajonu kolhozu praksē arvien vairāk ieviešas daudzas jaunas progresīvas darba organizācijas, saimniecības pārvaldes formas. Mūsdienīgu lielu uzdevumu, kas risināmi laukos, prasa no ikviena kolhoznieka atbildēt par visu saimniecību. Dzīve rāda, ka līdzšinējie kolhozu pašpārvaldes ietvari katrā ziņā vēl vairāk paplašināmi, vēl vairāk padziļināmi, lai ikvienā artēļa biedrā modinātu ierosmi. Lūk, Jēkabpils rajona Dignājas kolhozā kopš kāda laika pastāv ikvienā brigādē sava padome, kurā ietilpst

3—5 kolhoznieki. Ar tās starpniecību kolhoznieki aktīvi piedalās vissvarīgāko jautājumu apspriešanā, palīdzot brigadierim labāk īstenot valdes lēmumus, priekšsēdētāja norīkojumus un paša ieceres. Šim padomēm saskaņā ar Dignājas kolhoznieku iecerēm paredzēts vēl lielāks darbības apjoms — rūpes par lauku cilvēku sadzīves apstākļu uzlabošanu.

Seit jau minētajā Dignājas kolhozā nodibinās speciālu pilnvaroto padomi, kurā būs pārstāvēta katra 10 kolhoznieku sēta. Tā regulāri, bet ne retāk kā reizi mēnesī, sanāks un lems par daudziem aktuāliem saimniecības vadības jautājumiem. Dignājas kolhoznieki nedomā sašaurināt kopsapulces tiesības, mazināt tās nozīmi, bet gan paplašināt un apstiprināt kolhoznieku līdzdalību artēļa lietu pārvaldīšanā. Nenoliedzami, ka lieliem kolhoziem ir visai grūti ik ceturksnī sasaukt kopsapulci, galvenokārt kolhoznieku sētu lielo attālumu dēļ no sapulces vietas, bez tam ne vienmēr var atrast piemērotu telpu, kur varētu sapulcēties 500—600 cilvēku. Šādā gadījumā pilnvaroto padome būtu vajadzīgs pārvaldes posms.

Kolhozu valžu, to priekšsēdētāju, partijas pirmorganizāciju pienākums ir visiem spēkiem stiprināt kolhozu iekšējo demokrātiju, ieviest jaunas pārvaldes formas. Uz visasāko jānosoda atsevišķu partijas pirmorganizāciju nostāja, kas nav devušas pareizu vērtējumu mēģinājumiem aizstāt kolhozu demokrātisko pārvaldi ar komandēšanu un administrēšanu. Tādi fakti, piemēram, novēroti Krustpils rajona Daugavas kolhozā, «Jāņupē» un vēl citur. Tur kopsapulces notiek no gadījuma uz gadījumu, arī brigādes ļaudis pulcējas neregulāri. Pilnīgi jāatsakās no prakses, kad kopsapulces netiek pienācīgi sagatavotas. Kāpēc gan viena vai otra jautājuma apspriešanai valde nevarētu izraudzīt, piemēram, speciālu komisiju, kas to labi iepazītu praksē, tiktos ar cilvēkiem, un tad kopsapulcē ziņojuma veidā nāktu ar saviem priekšlikumiem, kritizējot vainīgos. Tas aktivizētu arī pašu sapulces gaitu un reizē paplašinātu pārvaldes demokrātiskos ietvarus.

Uzdevums padarīt kolhozus par komunisma audzināšanas skolu prasa vispusīgi uzlabot partijas politisko un organizatorisko darbu, uzmanības centrā paturēt tiešos darba izpildītājus. Kolhozu iekšējās demokrātijas ietvaru paplašināšana cieši saistīta ar pašu kolhoznieku darba rosmes pieaugumu. Mūsu mērķtiecīgumu šī ziņā izteiks praktiskie rezultāti, kurus gūsim ikvienā ražošanas iecirknī.

PSRS Augstākās Padomes Prezidijs

nodibinājis vēlēšanu apgabalus PSRS Augstākās Padomes Savienības un Tautību Padomes vēlēšanām.

Savienības Padomes vēlēšanām 749. Daugavpils vēlēšanu apgabalā ar centru Daugavpili ietilpst Daugavpils pilsēta, Daugavpils, Ilūkstes, Jēkabpils, Krāslavas, Krustpils un Dagdas rajoni.

Tautību Padomes vēlēšanām 242. Jēkabpils vēlēšanu apgabalā ar centru Jēkabpili ietilpst Jēkabpils un Krustpils rajoni.

Mūsu rajonu malu malās

Mūsu korespondentu punkti ziņo

JAUNJELGAVA. Mežu, papīra un kokapstrādes rūpniecības strādnieku arodbiedrības republikāniskā komiteja rīkoja sarkano stūrišu un arodbiedrību klubu darba skati, kurā piedalījās vairāk nekā 80 uzņēmumi. Starp triju pirmo vietu ieguvējiem bija arī Jaunjelgavas MRS aroddarbinātības klubs. Aroddarbinātība saņēma Goda rakstu un 60 rubļu naudas prēmiju.

Skates turpmāko posmu rīkoja republikas arodbiedrību Centrālā Padome. Tanī piedalījās vairāk nekā 1.100 uzņēmumi. Arī šajā skatē jaunielgavieši ierindojās godalgotā vietā. Viņi bija desmit uzņēmumu skaitā, kam piešķīra trešo vietu. Aroddarbinātība saņēma Goda rakstu un 30 rubļu naudas prēmiju. Ar Goda rakstiem apbalvoti arī strādnieku komitejas priekšsēdētājs A. Ēķis, deju kolektīva vadītāja A. Dreiblate.

SECE. Kvalifikācijas celšanas kursi noorganizēti Seces padomju saimniecības mehanizatoriem. Nodarbības vada galvenais inženieris V. Reibinis un galvenais agronoms A. Zelčs. Kursu programmu ietilpst lekciju cikls par sabiedriski politiskiem, veselības aizsardzības, antireligioziem un citiem tematiem, ko lasa vietējās lektoru grupas biedri. Nodarbības notiek divas reizes mēnesī pēc partijas pirmorganizācijas biroja apstiprinātas programmas. Kursos piedalās 36 traktoristi, kombainieri un piekabīnātāji.

JĒKABPILS. Sestdien partijas rajona komitejas telpās notika pilsētas partijas pirmorganizāciju sekretāru sanāksme. Partijas rajona komitejas organizatoriskās daļas vadītāja b. Lāce tās dalībniekiem pastāstīja par uzdevumiem, kas veicami, lai uzsāktu gatavošanos PSRS Augstākās Padomes vēlēšanām. Propagandas un agitācijas daļas vadītāja b. Doniņa norādīja uz panākumiem, ka arī trūkiem partijas izglītības sistēmā un lekciju propagandā.

LONE. Jaunas paaugstinātas saistības 1962. gadam uzņēmušies Lones padomju saimniecības lopkopības darbinieki. Uz 100 hektāriem lauksaimniecībā izmantojamās zemes šogad lonieši ražos 480 centneru piena — par 100 cmt vairāk nekā pērn. 1961. gadā valsts iepirkumā saimniecība pārdeva vairāk nekā 530 tonnas piena. Šogad slaucējas devušas vārdu izslaukt tik daudz piena, lai šo rādītāju varētu paaugstināt vismaz līdz 700 tonnām.

Galas ražotāji apņēmušies kopprodukciju palielināt par 20 tonnām.

KRUSTPILS. Šīnī gadā pilsētā sāks jauna uzņēmuma celtniecību. Tā būs Krustpils dzelzsbetona izstrādājumu rūpnīca. Šogad celtniecībai izlietos 370.000 rubļu, bet nākamajā — 1,5 miljonus. 1963. gadā jauno rūpnīcu paredzēts nodot ekspluatācijā.

ZALVE. Zalves ciema darbaļaužu deputātu padome un tās izpilžu komiteja pašaplikšanās ceļā iegūtos līdzekļus izmanto sabiedriskiem mērķiem, kas skar visu iedzīvotāju intereses. Nesen notikušajā sapulcē pieņēma lēmumu par šā gada pašaplikšanās līdzekļiem iegādāties ciema tautas namam klavieres, lai varētu plašāk izvērst mākslinieciskās pašdarbības — kora un deju pulciņa darbu.

ATAŠIENE. Lielu popularitāti Atašienes ciemā ieguvusi šaha spēle. Pie šaha galdiņiem šeit redzami jaunieši un vīri ar sarmu matos. Nesen šeit notika šaha ātrspēles turnīrs. Uzvarētāji kļuva I. Bērziņš, J. Raģis, A. Grandāns.

Padomju saimniecības šahisti sacentās ar vietējās vidusskolas komandu. Spēle beidzās neizšķirti. Šīnī gadā padomju saimniecības šahisti ieplānojuši organizēt sacensības ar Atašienes dzelzceļa stacijas un Plavīņu izmēģinājumu paraugsaimecības šahistiem. Iecerēta arī Krustpils rajona padomju saimniecību šaha komandu tikšanās Atašienes padomju saimniecības dāvētā kausa izcīņā.

JĒKABPILS. 4. un 5. janvārī notika rajona skolotāju konference. Tautas izglītības nodaļas vadītāja b. Eņiņa nolasiya referātu par PSKP XXII kongresa lēmumiem un skolotāju uzdevumiem. Pēc referāta sākās debātes. Konferencēs otrajā dienā notika sekciju darbs. Konferencēs noslēgumā tās dalībnieki noklausījās interesantu lekciju par starptautiskajiem jautājumiem.

Rosme agitpunktā

VIESĪTE. Sagaidot PSRS Augstākās Padomes vēlēšanas, aktīvi sācis strādāt pilsētas agitpunkts. 5. janvārī notika agitatoru seminārs, kurā tie apspriedās par savu turpmāko darbu. 60 agitatori stājušies pie pienākumu izpildes: regulāri agitpunktā notiek dežūras,

D. Slikšana foto

JĒKABPILS. Gaļas pārstrādāšanas uzņēmums sekmīgi pilda 1962. gada ražošanas uzdevumus. Gaļas un desu cehi dienas uzdevumus izpilda par 120—150 procentiem. Šīnī gadā desu ceha kolektīvs papildinās izlaizāmās produkcijas sortimentu. Līdz šim uzņēmums izlaida ap 20 nosaukumu desu izstrādājumu. Tagad tie papildināsies ar mednieku desinām, diētisko un citu nosaukumu desām.

Attēlā: viena no labākajām Jēkabpils gaļas pārstrādāšanas uzņēmuma desu ceha strādniecēm Elina Mantiniece darbā. Jaunā speciāliste beiguši FRA skolu pie Rīgas gaļas kombināta. Pašlaik viņa darbu uzņēmumā apvieno ar mācībām vispārīgglītojošā vakara vidusskolā.

agitatori apciemo vēlētājus, kopā ar kultūras namu gatavo lekcijas un mākslinieciskās pašdarbības koncertus.

Agitpunktā ir mājīgi un labi. Vēlētāji te var palasīt dažādu literatūru, jaunākos laikrakstus un žurnālus.

Braucēju ērtībām

Jaunajā, 1962. gadā 11. ATK kolektīvs apņēmis pielikt visas pūles, lai pasāzīrus labāk apkalpotu, sagādātu viņiem jaunās autobusu līnijas, tādās ir Jēkabpils — Zagatāni, Jēkabpils — Aldaune, Jēkabpils — Ābelu padomju saimniecība, kā arī autosatiksmē pa Jēkabpils pilsētu.

Autoostā paplašinā-

ta uzgaidāmā zāle un kases telpas, bet ļaužu vislielākā pieplūduma laikā — no pulksten 9—11 strādā divas kases. Visās pieturās atjaunoti autobusu kustības saraksti, tāpat ceļa zīmes. Autobusu šoferu vidū daudz labu darba darītāju, kā R. Boļšaks, I. Kolesņikovs, G. Pusbarņieks, B. Čamanis un citi. Konduktoru pienākumus priekšzīmīgi veic T. Seņova, L. Adamo-

viča, J. Kizjalo, labu kasieru slavu iemantojušas Z. Ozola — Ozoliņa, R. Vaļko, M. Saharova.

Jēkabpils autobusu stacijas labākie ļaudis un viss kolektīvs cīnās par augstā komunistiskā darba triecienieku brigādes nosaukuma iegūšanu. Autostacijas darbinieki apņēmušies 1962. gadā to izcīnīt.

R. Apsītis, autostacijas priekšnieks

Mācīties un strādāt — pirmais pārbaudījums, kas godam jāiztur!

— Mācībās mums panākumu nav. Darbā — jā, — jau pašā sarakstā sākumā paziņoja Jēkabpils rūpniecības kombināta komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre Lūbova Koļesņikova.

Patiešām, no kuplā uzņēmuma komjauniešu un jauniešu skaita, kuriem pa lielākajai daļai ir septiņu klašu vai nepabeigta vidusskolas izglītība, mācības vispār izglītojošā vakara skolā turpina tikai 18. Kāpēc tik maz? Vai pārējiem jauniešiem nebūtu iespēju izglītību turpināt? Iespējas ir...

Un te īpaši jārunā par komjauniešiem. Kombināta komjaunatnes pirmorganizācija ir viena no lielākajām rajonā — pavisam 55 komjaunieši. Laikam sevišķi pierādījumi nav vajadzīgi, lai pamatotu prasību, ka mūsu jaunajai paaudzei, kas tagad ceļ komunismu un tajā dzīvos, jābūt izglītotai, apbruņotai ar labām zināšanām, tās garīgajai pasaulei ar katru dienu jāpato plašāki un bagātāki.

Jēkabpils vakara vidusskolā, sekmiģi savienojot darbu ar mācībām, izglītību turpina ap 150 jauniešus. Bet, diemžēl, starp viņiem neatradisim kombināta komjauniešus. Niņu Preijuri, Mariju Kapustinu, Gaļinu Karzuninu, Tatjanu Kļementjevu, Semjonu Jakuboviču un citus. Viņiem septiņu klašu izglītība. Vai ar to pietiek? Rudenī pirms mācību gada sākuma kombinātā notika komjauniešu sanāksme. Tā pieņēma lēmumu: visiem komjauniešiem, kam vēl nav vidējās izglītības, jāmacās. Uzņēmuma vadība darīja visu, lai strādājošie 2. un 3. maiņā vakaros varētu apmeklēt skolu. Vairāki komjaunieši kā Miervaldis Vitols un Austra Sokolovska pēc šīs sanāksmes mācības skolā uzsāka un sekmiģi tās turpina, bet bija arī tādi kā Marija Kapustina, kas iztika tikai ar solījumiem, vai Tatjana Kļementjeva, kas kategoriski paziņoja: — Man pietiek septiņu klašu. Par nozēlošanu, komjaunatnes pirmorganizācija ar šādu atbildi samierinājās un drīz vien par visu aizmirsā. Vēl jaunāk. Aizmirsa painteresēties arī par to, kā viņu kolektīva biedri macās, ne reizi pagājušajā gadā neiegriezās skolā. Tikai tad, kad no vakarskolas sāka nākt ziņojumi par rūpniecības kombināta biedru sliktajām sekmiēm un uzvedību, komjaunatnes pirmorganizācijas sekre-

tāre L. Koļesņikova decembra beigās viņus atcerējās. Taču par velti. G. un A. Kapustini no vakarskolas nesekmības dēļ bija jau atskaitīti, Z. Bušmaņa un I. Brodņeva liecības 6—7 divnieki un samazināta atzīme uzvedībā.

— Tas varēja arī nenotikt, — tagad atzīst partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Buks, — ja mēs būtu par to painteresējušies laikus, ja skola būtu par to ziņojusi daudz agrāk.

Nolaidība no uzņēmuma vadības puses acīm redzama, bet pārmetumi jāizsaka arī Jēkabpils vakara vidusskolas direktori b. Sarkanbārdei, kas nav atradusi par vajadzīgu iegriezties rūpniecības kombinātā un darīt visu zināmu tā vadībai.

Sliktās sekmes un uzvedību nevar attiecināt uz visiem šī uzņēmuma biedriem, kas macās vakarskolā. Ar labām zināšanām izceļas R. Kārklīna, V. Koksins un vēl viens otrs. Taču tādu nav daudz. Garāka saruna par mācībām vakarskolā iznāca ar komjaunieti Mariju Kapustinu, kura tālāk par solījumiem mācīties nav tikusi.

— Esmu jau par vecu... Pietiks ar septiņām klasēm. Un vispār — ko tās mācības man dos, — valstīdīgi stāstīja šī 19 gadus vecā meitene. — Dejas, satikšanās — cita lieta.

Tādās domās, par nozēlošanu, ir ne tikai Marija Kapustina, bet arī daži citi rūpniecības kombināta jaunieši. Jau rešo mēnesi kombinātā notiek politnodarbības. Kā tās apmeklē komjaunieši?

— Slikti, — spiesta konstatēt komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre. — Kavētāju daudz — Kļementjeva, Karzunina, Preijure, Vovere, Čuplikova... Kā redzams, atkārtotās gandrīz tie paši uzvārdi, kurus minējām raksta sākumā.

Rūpniecības kombināta komjauniešiem ir pat savs politpulciņš, kuru vada komunist b. Peņkovskis. Cik pulciņa vadītājs ir aktīvs, tik tā klausītāji pasīvi. Caurmērā nodarbības apmeklē labi ja trešā daļa. Komjauniešiem N. Aleksejevs, kam uzticēts komjauniešu grupas vecākā pienākums, nav parūpējies pat par kārtējo nodarbību izziņošanu, nerunājot jau par citu.

Kas darīts, lai šādu stāvokli novērstu?

— Pagaidām vēl nav nekas, — atzīstas kādā partijas pirmorganizācijas sekretārs b. Buks, tā komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāre b. Koļesņikova, — bet darīsim. Darīsim... Beidzamais laiks no solījumiem pāriet pie darbiem.

J. Gurgons

Lai slimniekiem velti nebūtu

Katru dienu desmitiem cilvēku no pilsētas un laukiem griežas pie ārstiem Jēkabpils poliklinikā. Protams, vairums no viņiem saņem nepieciešamo palīdzību, taču gadās arī tā, ka cilvēks aiziet neapmierināts. Tas sevišķi skar tos, kuri vēlas tikt pie zobārsta. Tā nesen es gaidīju savu kārtu pie iekšēģio slimību ārsta, bet aiz manis stāvēja kolhoza «Komjauniešis» slaucēja Lūcija Balode, kura vēlējās nokļūt pie zobārsta. Tiklīdz Balode pateica, ka dzīvo Sunākstes ciemā, reģistratore asi atbildēja: «Brauciet uz Sunāksti, jums pašiem tur ir ārsts», un reģistrācijas numuriņu neizsniedza. Kolhoza cece gan centās izskaidrot, ka zobārsta Sunākstē nav un ka ļoti sāp zobi, bet tas bija veltīgi. Centos arī es reģistratorei iestāstīt, ka tiešām

zobārsta Sunākstē nav. Par šādu manu paskaidrojumu reģistratore vēl vairāk sanīknojās. Es viņai ieteicu noskaidrot patiesos apstākļus un izsniegt Balodei numuriņu. Bet viņa tikpat asi atbildēja, lai iet bez numura, kaut gan numuri vēl bija.

Es aizgāju, bet L. Balode vēl palika gaidīt numuru. Braucot atpakaļ, satiku Balodi, kura ar saviem sāpošajiem zobiem atgriezās mājās, veltīgi izgaidījusi Jēkabpili.

Sunākstē zobārsta nav kopš jūnija mēneša, un, liekas, ka tas ir pietiekami ilgs laiks, lai reģistratūras darbinieki būtu informēti, vai ārsts pieņem, vai nē. Vai tad tiešām rajona galvenajai ārstei b. Korņevai ir tik grūti poliklinikas reģistratūru apgādāt ar sa-

Biedru tiesas — mūsu sadzīves normu sardzē

Arvien nozīmīgāka loma atsevišķu neapzinīgu sabiedrības locekļu audzināšanā un pāraudzināšanā piekrit biedru tiesām. Tās jau izveidotas visos uzņēmumos, iestādēs, kolhozos un padomju saimniecībās, pie pilsētu namu pārvaldēm un citur. Tomēr daļa biedru tiesu vēl maz palīdz cīņā pret dažādām nebūšanām, nekārtībām, žūpības apkarošanā, kas vēl šur tur sastopama, sociālistiskā ipašuma izlaupišanu un tamlīdzīgām negatīvām parādībām.

Daži biedru tiesu priekšsēdētāji un locekļi kādu laiku savu bezdarbību mēģināja aizbildināt ar to, ka, lūk, neesot apstiprināts biedru tiesu nolikums, bet tā projekts vēl nedodot pilnas tiesības autoritatīvi rīkoties un pilsoni, kān nākas stāties biedru tiesas priekšā, ne vienreiz vien to izmantojot. Tagad nolikums apstiprināts un šim iebildumam nav nekāda pamata. Pats galvenais, lai biedru tiesā ievēlētē apzinātos savu lielo atbildību. Ka tam liela nozīme, rāda vairāku aktīvāko biedru tiesu, piemēram, 11. ATK, Jēkabpils pilsētas namu pārvaldes un citu pieredze.

Biedru tiesu prakse rāda, cik svarīgi ir pareizi organizēt tiesas procesu ar plašu sabiedrības masu piedalīšanos. Pats fakts, ka vai-

nīgo tiesā viņa darba biedri, cilvēki, kas viņu labi pazīst, piedod procesam lielu audzināmo nozīmi. Apšūdzētais nevar liekuļot un izlikties, jo tūlīt tiek atmāskots. Nesen Neretas padomju saimniecības biedru tiesa izskatīja lietu pret jauno strādnieku Andreju Čermaku, kas kopā ar savu pudeles biedru sarīkoja vienā no kantora telpām grautiņu un salauza un sabojāja mēbeles. Citkārt bravurīgais jauneklis savu biedru priekšā jutās kā nopērts palaidņa puika. No kauna viņš nezināja kur dēties un ilgi nevarēja saņemties un sabiedrības priekšā atvainoties.

Kaut gan A. Čermakam šis nav pirmais huligāniskais izlēciens, biedru klātbūtnē bija savs nozīme — viņam nācās pārdomāt savu rīcību un izdarīt vajadzīgos secinājumus.

Šis piemērs spilgti pierāda biedru tiesas audzināmo lomu. Tomēr ne vienmēr izdodas šādas biedru tiesas sēdes noorganizēt. Te vajadzīga aktīva partijas, arod-biedrību, komjaunatnes un padomju organizāciju piedalīšanās un palīdzība. Tieši biedru tiesu jaunās nolikums paredz, ka arod-biedrībām, vietējām padomēm jāvada šīs sabiedriskās institūts. Šī vadība varētu izpausties biedru tiesu priekšsēdētāju pārskatu noklausīšanās un apspriešanās arod-biedrības vai iedzīvotāju sapulcēs. Biedriem, kas uzticētas sabiedriskās funkcijas veic nepietiekami labi, turpat var aizrādīt, pakritizēt.

No tiesas prakses redzams, ka ievērojama daļa pilsoņu sūdzību, kas nonākušas tautas tiesā, ir maznozīmīgas un to izskatīšana ir biedru tiesu kompetencē. Daudzas šādas sūdzības nākas noadresēt uzņēmuma, kolhoza vai padomju saimniecības biedru tiesām. Atsevišķos gadījumos daži pilsoni iebilst pret kādu no biedru tiesas locekļiem un uzskata, ka tādēļ tiesas lēmums nebūs objektīvs. Bez šaubām, biedru tiesas locekļiem stingri savā darbībā jāvadās no nolikuma par biedru tiesām un pastāvīgajiem padomju likumiem, objektīvi izskatot katru lietu. Ja šīs prasības ievēros un stingri izpildīs, ikvienu biedru tiesa kļūs autoritatīvas sabiedriskās orģāns un attaisnos tai uzliktos pienākumus.

V. Voins,

Jēkabpils rajona tautas tiesnesis

PĀRRUNAS PAR KOMUNISMA CĒLĀJU MORĀLES KODEKSU

1. Tikumisko principu loma sabiedrības dzīvē

Ar šo rakstu mēs sākam iespiest pārrunas par komunisma cēlāju morāles kodeksu. Mūsu laikraksta tuvākajos numuros publicēsim šādus rakstus: «Visas pasaules darbaļaužu morāle», «Morāles principi, kas pauz ticību dzīvei» un «Tikumisko principu pārvešanās ieradumā».

Vecās, ekspluatatoru sabiedrības vēsturē ir bijis daudz savdabīgu morāles kodeksu. Taču tie visi nav spējuši izturēt laika pārbaudi, jo neatbilda cilvēku dzīves reālajiem apstākļiem vai bija tikai progresīvo ļaužu tālas nākotnes sapnis.

Morāles principi prasīja izturēties pret cilvēku kā pret draugu, bet praksē ļaudis bija spiesti rīkoties pēc dzundīgu likuma, kur valda stiprākā tiesības, t. i., rīkoties pēc principa: «Cilvēks cilvēkam — vilks». Morāle prasīja cienīt un izpildīt likumus. Taču dzīvē, kur vien valda, bet pārējiem jāpasklājas viņu gribai, ļaudis redzēja, ka katru likumu var apiet ar likumu. Morāle prasīja cienīt cilvēku, bet praktiskajā dzīvē ļaudis piekāva un par viņiem pīrgājās ik uz soļa. Nesaskaņā starp vārdiem un darbiem, starp morāles principiem un reālo dzīvi V. I. Leņins dēvēja par vecās sabiedrības visatbaidošāko iezīmi.

Tāpēc dabiski, ka komunisma cēlāju morāles kodeksā nav pretrunu starp morāles prasībām un reālo dzīvi. Pēc tam, kad bija iznīcināts privātpašums uz ražošanas līdzekļiem un iespējas cilvēkam ekspluatēt cilvēku, uz mūžīgiem

laikiem aizgāja pagātnē arī buržuāziskās morāles principi: «Cilvēks cilvēkam — vilks». To nomainīja jaunais, humāns princips: «Cilvēks cilvēkam — draugs, biedrs un brālis».

Ik dienas, lasot laikrakstus vai klausoties radiopārraidēs, mēs uz zinām par padomju ļaužu cildeno rīcību. Riskēdama ar dzīvību, arodskolas audzēkne metas pretim ātri traucosām vilcienam, nocēļ no slīdēim apjukšu četrus gadus veco bērnu, nogulstas kopā ar viņu uz gulšņiem un ne dzīva, ne mirusi klausās, kā vīrs galvas aizjogo vagoni. Ar cilvēkiem pārpildīta autobusa šoferis nogulstas zem mašīnas riteņiem, lai ar savu ķermeni apturētu lejup pa nogāzi slidošo automobili. Ilgus gadus kaimiņi kopj kara invalīdu un kļūst par tuviem un mīļiem cilvēkiem... Šādos un tiem līdzīgos humānos aktos, kuru mūsu dzīvē ir daudz, izpaužas jaunā, Komunistiskās partijas un padomju varas izaudzinātā cilvēka būtība.

Sociālisms ir devis cilvēkiem jaunu priekšstatu par bagātību. Padomju ļaužu ideāli kļuvuši augstāki, cildenāki un nav nekādi salīdzināmi ar kapitālisma aizstāvju mīetpilsoniskajiem ideāliem. Ag-

rāk ļaudis uzskatīja, ka dzīves jēga, mērķis un saturs ir — sakrāt cik iespējams vairāk mantas, cik vien iespējams vairāk ieraut sev, bāzt savā makā. Tagad, kad komunisms apmierina visu ļaužu saprātīgās vajadzības, vairāk jāpārdarā cilvēku, visas sabiedrības labā, tāpēc ka, jo lielāka ir sabiedriskā bagātība, jo bagātāka arī dzīve. Sociālisms deva iespēju cilvēkiem pareizi saskaņot sabiedriskās intereses ar personiskajām.

Kapitālistiskās iekārtas aizstāvēja cer, ka komunisms nespēs atrisināt jaunā cilvēka izaudzināšanas uzdevumu. Viņi apgalvoja, ka cilvēks jau pēc savas dabas esot netikumiska būtne un tāpēc nelabojams. Viņš jau no dzimšanas esot slinks, cenšoties — pastāvīgi karot ar citiem cilvēkiem, izvīrēt savas intereses augstāk par visu pārējo interesēm. No šādiem uzskatiem par «tikumiem» izriet secinājums: ja jau nav iespējams grozīt cilvēka dabu, tad jāsamierinās ar esošo stāvokli, jāpamierinās ar to, kas ir, un nav jāpūlas pasauli pārveidot.

Šīs sapelējušās teorijas aplamību sociālisms ir pierādījis praksē. Cilvēka «nelabojamā» daba izrādī-

jās labojama, turklāt pašam cilvēkam izdevīgākā un noderīgākā virzienā. Kapitālistiskā pasaule ir attīstījusi cilvēkos daudz kaitīgu ieradumu un uzskatu. Mazliet vairāk nekā četrus gadus desmitos sociālisms daudzus no tiem jau ir iznīcinājis. Taču vēl ir saglabājušās tādas pagātnes paliekas kā liekēdība, zagšana, huligānisms, žūpība utt. Komunisma celtniecības gaitā tās, bez šaubām, tiks iznīcinātas. Līdz ar to padomju cilvēks kļūs tikumiski aizvien pilnīgāks, un šis process turpināsies visu laiku.

Mūsu dienās tiesiskā un tikumiskā regulēšana cieši savijas viena ar otru, iet roku rokā. Turklāt visu laiku sašaurinās piespiedu līdzekļu lietošanas sfēra un paplašinās pārliecināšanas sfēra. To mūsu dzīvē apstiprina tādas parādības kā sabiedriskās domas, kolektīva un sabiedrisko organizāciju nozīmes pieaugums. Tai pašā laikā iedzīvotāju vairākums ievēro un izpilda visus padomju likumus pilnīgi brīvprātīgi, pēc labākās sirdsapziņas un nevis aiz bailēm.

Turpmāk tiesiskās un tikumiskās normas saplūdis vienā veselā un pārvērtīsies par morāles principiem, kurus augsti apzinīgie komunistiskās sabiedrības cilvēki ievēros pilnīgi brīvprātīgi. Un arī juridiskās organizācijas ar laiku pārvērtīsies par sabiedriskās pašpārvaldes orģāniem. Ļaužu savstarpējās attiecības galvenajos virzienos regulēs nevis piespiedu līdzekļi, bet gan pārliecināšanas līdzekļi, morāles principi.

Tas, protams, nenozīmē, ka komunistiskajā sabiedrībā nebūs nekādu pārkāpumu. Nē, arī tad nebūs

izslēgta iespēja, ka atsevišķas personas pārkāps komunistiskās sadzīves noteikumus, kas prasis ne vien morālo nosodījumu, bet arī organizatorisku pasākumu lietošanu. F. Engelss rakstā «Par autoritāti» uzsvera, ka kolektīvam jāiespaido pārkāpuma izdarītājs ar piespiedu līdzekļiem, ar kolektīva kā tādas organizācijas autoritāti, kas prasa, lai mazākums pakļautos vairākumam, kā daļa — veselajam.

Lūk, kodeksa principi: uzticība komunisma lietai, mīlestība pret sociālistisko Dzimteni un sociālistiska zemēm; godīgs darbs sabiedrības labā; kas nestrādā, tam nebūs ēst; katra cilvēka rūpes par sabiedriskā ipašuma saglabāšanu un vairošanu; augsta sabiedriskā pienākuma apziņa, neiecietība pret sabiedrības interešu pārkāpumiem; kolektīvisms un biedriska savstarpēja palīdzība: visi par vienu, viens par visiem; humānas attiecības un savstarpēja cieņa cilvēku starpā: cilvēks cilvēkam — draugs, biedrs un brālis; godīgums un patiesgums, morāliska skaidrība, vienkāršība un pieticība sabiedriskajā un personīgajā dzīvē; savstarpēja cieņa un mīlestība, gādība par bērnu audzināšanu; nesamierinātība pret netaisnību, parazītismu, negodīgumu, karjerismu un mantrāsību; visu PSRS tautu draudzība un brālība, neiecietība pret nacionālo un rasu naidu; nesamierinātība pret komunisma, miera un tautu tuviņas ienaidniekiem; brālīga solidaritāte ar visu zemju darbaļaudīm, ar visām tautām.

Kā redzams, mūsu morāles kodekss atspoguļo jaunā cilvēka — komunisma cēlāja pašas cēlākās iezīmes.

E. Strukovs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

- PSRS darīs visu, lai nosargātu mieru
- Imperiālistu provokācijas Tuvajos Austrumos
- Pirmā neatkarīgā Okeānijas valsts

Pārskirta pēdējā kalendāra lapuse. Sācies jaunais, 1962. gads. Padomju tauta ar milzīgu entuziasmu turpina strādāt, lai īstenotu dzīvo komunisma celtniecības uzdevumus.

Aizvadītais 1961. gads bija bagāts ar vēsturiskiem notikumiem: tās bija gads, kurā notika PSKP XXII kongress, kas pieņēma programmu komunistiskās sabiedrības uzcelšanai mūsu zemē. 1961. gadā tika veikti pirmie cilvēku lidojumi kosmosā, šajā gadā padomju tauta guva lielas darba uzvaras.

1961. gadā mūsu zeme neatlaidīgi cīnījās par mieru virs zemes. Padomju Savienība ar neatstāstīgo enerģiju turpināja cīnīties par vispārēju un pilnīgu atbrīvošanu, par koloniālās sistēmas galīgu likvidāciju, par Apvienoto Nāciju Organizācijas pārvēršanu iedarbīgā miera nodrošināšanas līdzekli, par otrā pasaules kara palieku likvidēšanu — par miera līguma noslēgšanu ar Vāciju un Rietumbeļģijas jautājuma atrisināšanu uz šā pamata.

Padomju Savienība, sociālistiskās zemes, sacīja N. Hruščovs savā Jaungada tostā, ir realizējušas, realizē un realizēs ģeogrāfisko miera un tautu draudzības ārpolitiku. Mēs darīsim visu, lai novērstu jauna kara briesmas un nosargātu mieru. Šie lielie vārdi radījuši dziļu atbalsi ļaužu sirdīs visā pasaulē.

Glūzi pretēju politiku — starptautiskā saspīlējuma saasināšanas politiku — realizē imperiālistiskās lielvalstis. Nesen telegrāfs ziņoja par angļu imperiālistu provokācijām un graujošo darbību Tuvajos Austrumos.

Libānas galvaspilsētā Beirutā imperiālistu algotņi mēģināja izdarīt valsts apvērsumu. Savērēstība tomēr tika likvidēta pašā diglī, jo to neatbalstīja ne pašā Beirutā, ne arī pārējā Libānas teritorijā. Arābu zemju laikraksti tieši norāda, ka savērēstieki rīkojušies pēc angļu imperiālistu pavēles, kuri cerējuši nodibināt Libānā reakcionāru režīmu un pārvērst šo zemi par imperiālistisko lielvalstu placdarmu Tuvajos Austrumos. Aptuveni tai pašā laikā angļu militāristi uzsāka provokatorisku rīcību Tuvo Austrumu rajonā — Persijas līča rajonā. Turp steidzīgi tika nosūtī-

ta angļu flote un kara aviācija. Persijas līča rajonā izsludināts ārkārtējais stāvoklis.

Atmaskodama angļu militāristu provokatorisko darbību, Kaaras avīze «Al Gumhuria» raksta, ka Anglija šos pasākumus veikusi, lai atbalstītu savērēstību Libānā, kā arī, lai demonstrējot militāro spēku, izdarītu spiedienu uz zemēm, kur iegūst naftu, un vispirms uz Kuveitu, kurā noteicēji ir angļu un amerikāņu naftas monopoli.

Angļu imperiālistu manevriem Tuvajos Austrumos bija noteikts mērķis: dot triecienu nacionālās atbrīvošanās kustībai šajā rajonā un nostiprināt tur Anglijas koloniālistiskās pozīcijas. Taču imperiālisti nespēj apstādināt koloniālās sistēmas sabrukumu. Par to liecina aizvien jaunu neatkarīgu valstu parādīšanās uz pasaules politiskās kartes.

Nesen visa cilvēce bija aculieciniece izcilam notikumam Klusā okeāna tālo salu tautu dzīvē.

Tur jaunā, 1962. gada pirmajā dienā dzima Okeānijas pirmā neatkarīgā valsts — Rietumsamoā. Tā ir neliela salu valstiņa ar 110 tūkstošiem iedzīvotāju, kas atrodas Klusā okeāna dienvidrietumu daļā. Līdz neatkarības pasludināšanai Rietumsamoā bija ANO aizbildniecības teritorija, ko pārvaldīja Jaunzēlande. Jaunzēlandes varas orgāni pārvērtā Rietumsamoā par savu koloniju. Šīs zemes bagātības — banānus, kakao, kokosriekstus un ananāsus izlaupīja ne tikai jaunzēlandieši, bet arī amerikāņu un angļu kapitālisti.

Ilggadīgajai koloniālajai kundzībai bija visai bēdīgas sekas: Rietumsamoā ir palikusi mazattīstīta lauksaimnieciska zeme. Jaunzēlandes koloniālie varas orgāni piespieda vietējos iedzīvotājus audzēt tikai tādas kultūras, kuras varēja eksportēt un kuras deva kolonizatoriem lielu peļņu.

Rietumsamoā neatkarības pasludināšana ir šīs zemes tautas ilgas un neatlaidīgas cīņas rezultāts. N. Hruščovs un L. Brežņevs nosūtīja Rietumsamoā valsts vadītājiem telegrammu, kurā paziņoja, ka Padomju Savienība atzīst šo valsti, un izsaka cerību, ka starp Padomju Savienību un Rietumsamoā nodibināsies draudzīgas attiecības.

A. Račkovs

Sākusies pionieru spartakiāde

Jau divus gadus mūsu republikā risinās pionieru spartakiāde piecos sporta veidos: vieglatlētikā, mazajā futbolā, rokas bumbā, galda tenisā un peldēšanā. Sogad Maskavā pirmoreiz notiks Vissavienības pionieru spartakiāde. Sakarā ar to izmainījusies republikāniskās spartakiādes programma — klāt nācis volejbols un basketbols.

Lai pavadītu pionieru spartakiādes mēneši nebūtu pārāk pārslogoti, sacensības volejbolā, basketbolā un galda tenisā, kuras iespējams rīkot slēgtās telpās, notiks ziemā.

Sacensību norises kārtība šāda: rajonos, zonās, starpzonās un beidzot — fināls. Pirmās sacensības jau notikušas. Tas ievadīja Jēkabpils rajona jaunie basketbolisti. Bija gaidāms, ka sacensības piedalīsies daudzu skolu komandas, bet gala iznākumā tikai četras: abas Jēkabpils, Jaunjelgavas un Viesītes vidusskolas.

Sacensības starp zēniem ar labu spēli iepriecināja Viesītes vidusskolas komanda, kas izcīnīja 1. vietu, atstājot aiz sevis Jēkabpils 2. vidusskolas komandu. Meitenēm 1. vietā ierindojās Jēkabpils 2. vidusskolas jaunās basketbolistes. Uzvarētāji ieguva tiesības cīnīties tālāk — zonas sacensībās.

Un tā — trešā republikāniskā pionieru spartakiāde sākusies. Nākošais pionieru spartakiādes rajona sacensību posms — volejbols.

G. Slezins,

sacensību galvenais tiesnesis

Motociklistu kursi cukurfabrikā

Krustpils cukura fabrikas DOSAAF pirmorganizācija daudz uzmanības veltī lietišķo sporta veidu popularizēšanai. Uzņēmumā daudz motosporta entuziastu. To rindas nemitīgi vairojas. Pēdējā laikā daudzi uzņēmuma strādnieki iegādājušies motociklus. Starp viņiem tuvāka vai tālāka nākotnē izaugs ne viens vien motosporta meistars.

Lai tas notiktu, teicami jāapgūst braukšanas māksla, motors un visa materiālā daļa, precīzi jāzin satiksmes noteikumi. Noorganizēti trīs mēnešu motociklistu kursi šī satiksmes līdzekļa vadītāja tiesību iegūšanai. Kursi notiek uzņēmuma sarkanajā stūrītī. Turpinās jaunu dalībnieku uzņemšana.

V. Zemītis

Mehanizatori būs rosīgi

Pēc notikušās pārskata un vēlēšanu sapulces rosīgu darbu uzsācis Lauku tehnikas Jēkabpils rajona nodaļas fizikultūras kolektīvs.

Tajā tika novērtēts darbs pārskata periodā, atklāti trūkumi, kas bija pamatā mūsu sportistu neapmierinošajam startam pērnā gada spartakiādē. Sogad darbosies sekojošas sekcijas: šaha — dambretes, novusa, galda tenisa, vieglatlētikas, volejbola, basketbola, svarcelšanas, mednieku — maksšķerņnieku, slēpošanas un tūrisma. Par vadītājiem ievēlēti pieredzes bagāti klases sportisti, kā arī aktīvie fizikultūrieši. Tā, piemēram, slēpošanas sekciju vada I klases slēpotāja Rita Pabērza, volejbola — Gunārs Bušs, II klases volejbolists, svarcelšanas — Aleksandrs Silionovs — III klase.

Pašreiz notiek šaha, dambretes un novusa turnīri apakšgrupās, t. i., pa iecirkņiem un cehiem. Pēc to noslēgšanās risināsies finālspēles, kur satiksies katras apakšgrupas uzvarētāji. Sevišķi daudz piekriņķu radīs novusam. Par to liecina lielais dalībnieku skaits centra un kursantu apakšgrupā, kur tas pārsniedz 20 cilvēkus. Ne mazāk cīnītāju ir arī dambretei.

Šajās dienās notika pirmās pārbaudes sacensības svarcelšanā, kuras bija domātas galvenokārt iesācējiem. Tāpēc arī dabīgi, ka pieredzes bagātie sportisti uzrādīja daudz labākus rezultātus par tiem, kas svaru stieni cilāja ne pirmo reizi. Tas tomēr nemazināja viņu cīņas

gribu un neatlaidību; lielākā daļa tūlīt pēc sacensībām sāka daudz nopietnāk pievērsties treniņiem. Sacensību gaitā sasniegti trīs III sporta klases rezultāti. Bet Silionovs spēšanas paņēmienā izpildīja II sporta klases normatīvu. III sporta klasei atbilstošu rezultātu pirmo reizi uzrādīja vieglākā svara pārstāvis Jānis Krauze. Jau tagad redzam, ka viņam pa spēkam daudz vairāk, trūkst tikai tehnikas un citu treniņu. Svarcelšanā nodoms jaunajā gadā — sasniegt un pārsniegt 200 kg robežu. Šoreiz viņa rezultāts trīscīņā bija 182,5 kg. Vienīgais pusvieglā svara pārstāvis Jānis Vilciņš sasniegza 160 kg. Viegļajā svarā, kā jau tas bija paredzams, uzvarēja Ilmārs Grundmanis ar trīscīņas summu — 225 kg. Visvairāk dalībnieku bija pusvidējā svarā. Šeit vislabāko rezultātu sasniegza Ernests Caune. Vidējā svarā pārliecinošu uzvaru guva Aleksandrs Silionovs — 280 kg. Pusmagājā svarā labākais bija Nikolajs Burrovs, atstājot otrajā vietā Gunāru Bušu.

Pavisam sacensībās piedalījās 18 dalībnieku. Bet viens otrs, kas tagad vēl bija skatītāju pulkā, stingri nolēma nākošreiz startēt sacensībās, un, kas zina, varbūt arī gūt pirmos panākumus.

E. Bērziņš,

Lauku tehnikas Jēkabpils rajona nodaļas fizikultūras kolektīva priekšsēdētājs

Mūsu mazajiem saulaina bērni

Komunistiskās partijas un Padomju valdības rūpju izpausmi par jauno paaudzi labi var saskatīt Jēkabpils pilsētas bērnu dārzā. 1962. gadā šeit izveidos vēl vienu audzēkņu grupu. Varēs m labāk apmierināt to vecāku vēlēšanos, kas gribēs nodot savus mīļos audzināšanai bērnu dārzā. Pilsētas izpildu komiteja nodevusi bērnu dārza rīcībā vēl vienu namu. No pilsētas budžeta papildus piešķirti 400 rubļu rotaļlietu iegādei.

Ievērojami uzlabojies audzināšanas darbs ar bērnu vecākiem. Labi noorganizētas vecāku dežūras bērnu dārzā. Lielu palīdzību personālam sniedz vecāku komiteja, ko vada Dzidra Eglīte. Vecāku un personāla ciešās sadarbības auglī ir droša garantija, ka Jēkabpils bērnu dārzs sekmīgi izpildīs atbildīgos uzdevumus bērnu komunistiskajā audzināšanā.

J. Paškeviča,

Jēkabpils bērnu dārza vadītāja

Ar solījumiem vien nepietiek

1959. gada 4. jūnijā Savienas sakaru nodaļā iesniedzu pieteikumu par radio translaācijas punkta uzstādīšanu savās mājās un samaksāju 35 rubļi (kvīts Nr. 61 ar pas-

ta zīmogu 4. 6. 59.). Radio translaācijas punktu solījās iekārtot viena mēneša laikā.

Tāču jau trešo gadu klausos sakaru darbinieku solījumus un sēdas atrunas, ne radio. Pagājušā gada novembrī Krustpils sakaru kantora priekšniecība solījās lietu nokārtot visātrākā laikā. Bet atkal tikai solījums. Manās mājās radio kā nav, tā nav.

Kaimiņos atrodas vēl trīs mājas, kas arī tāpat gaida radio translaācijas tīkla ierīkošanu. To ierīkot nebūtu grūti, jo tuvākais radio punkts atrodas pavisam netālu. Jau sen pienācis laiks no solījumiem pāriet uz darbiem.

E. Vilciņš,

Krustpils rajona Savienas ciema «Imantos»

Šī gada 15. janvārī, plkst. 17.30 Krustpils rajona tautas tiesas telpās notiks Krustpils rajona tautas universitātes tiesību zinātņu un padomju celtniecības fakultātes nodarbība.

Lekciju «Biedru tiesu organizācijas un darbības principi» lasīs rajona prokurors b. Maiželis (latviešu valodā). Uz nodarbību uzaicināti visi dalībnieki. Pieņem arī jaunus iesniegumus.

Vēlams, lai šo lekciju noklausītos rajona biedru tiesu priekšsēdētāji un locekļi.

Redaktors E. KOCENS

Ateista stūrītis

DIEVA VĀRDĀ...

Vecais kanclers Adenauers bieži redzams ar bibli rokā. Ar dieva vārdu uz lūpām viņš saka kareivīga, revanšistiskas runas. Visai zīmīgs, piemēram, ir šāds izteiciens kādā no šīm runām:

«Es ticu, ka šajos aukstajos laikos dievs uzticējis vācu tautai sevišķu misiju: aizstāvēt Rietumus pret aizvien augošo ietekmi, kas nāk no Austrumiem.»

BIJUŠAIS ASV PREZIDENTS BAPTISTS HARIJS TRUMENS — HIROSIMAS UN NAGASAKI IEDZIVOTĀJU SLEPKAVA

Pēc tam, kad uz Japānas pilsētām Hirosimu un Nagasaki bija nomestas atombumbas, kas nonāvēja daudzus simtus neaizsargātu bērnu, sieviešu un veciņu, bijušais ASV prezidents baptists Harijs Trumens teica pa radio lielu runu. Atzīdams, ka viņš esot atbildīgs par šo soli, dievbijīgais prezidents izteica pārliecību, ka «dievs arī turpmāk tāpat vadīs viņa rīcību».

BISKAPA ŽELSIKĀRĪBA

Kad miljoniem cilvēku slepkava fašistiskais bende Eihmanis nokļuva uz apsūdzēto sola, viņš atzinās, ka 1950. gadā viņu apgādājis ar viltojamiem dokumentiem un palīdzējis viņam aizmukt uz Argentīnu un tur paslēpties neviens cits kā... daudzu «svētā troņa» kongregāciju locekļi Vatikāna biskaps Aloizs Gudāls.

Pats Gudāls pat nemēģināja no-

liet šo apkaunojošo faktu. «Es taču esmu garīdznieks, — viņš izteicies, — un nevis policists. Mans kristieša pienākums bija palīdzēt katram, ko vajā komunisti.»

Pēc kara biskaps Gudāls vadīja speciālu komiteju, kas palīdzēja paslēpties nacistiskajiem noziedzniekiem, kuri bēga no Vācijas, glābdamies no tautu atriebības.

GANGSTERS «GRĒKU NOZELNIEKA» LOMĀ

Losandželosā kādā tiesas procesā, kurā ietvēra gangstera Maika Kogena lietu, par liecinieku pieaicinātais aktieris Reds Skeltons paziņojis, ka Kogens saņēmis no evaņģēlista Billija Grehema 15 tūkstošus dolāru par «grēku nozēlnieka» lomas tēlošanu kādā evaņģēlistu reliģiskajā sapulcē.

SPREDIĶOŠANAS AUTOMĀTI

Arī katolu baznīcas svētie tēvi aizvien plašāk sāk izmantot visjaunākos tehnikas sasniegumus. Viņi nolēmuši atteikties no nogurdinošās sprediķošanas un uzstāda tīcīgajiem speciālos automātus — audiolonus. Baznīcām tikai jāiemet automātā 100 liras, un viņš uzreiz var noklausīties «dvēseli atvieglojošu» sprediķi trijās valodās.

STRĪDS PAR ENĢEĻIEM

Kāds biskaps pasūtījis pazīstamajam vācu māksliniekam M. Lībermanim gleznu par reliģisku tematu. Mākslinieks pasūtījumu pieņēmis un pēc dažiem mēnešiem

glezna bijusi gatava. Sākumā tā bīskapam patikusi, bet tad, vērtīgāk aplūkojot, viņš jautājis:

— Bet kas tad tas! Apauts enģelis!

— Nu protams, — atbildējis gleznotājs, — kāpēc gan viņam staigāt basām kājām!

— Bet vai jūs esat redzējis kaut vai vienu enģeli ar apaviem kājās? — jautājis bīskaps.

— Bet vai jūs esat redzējis kaut vai vienu enģeli bez apaviem? — savukārt jautājis gleznotājs.

JAUNĀKĀ LITERĀTŪRA

ATEISMA JAUTĀJUMOS

«Partija lieto idejiskās ietekmēšanas līdzekļus, lai audzinātu cilvēkus pasaules zinātniski materiālistiskās izpratnes garā un lai pārvērstu reliģiskos aizspriedumus. Sistemātiski jāveic plaša zinātniski ateistiskā propaganda, pacietīgi jāizskaidro, cik aplami ir reliģiskie ticējumi, kas radušies senatnē, kad cilvēkus nomāca stihiskie dabas spēki un sociālie spaidi, kad nebija zināmi dabas un sabiedrības parādību īstie cēloņi.»

Sekodama šim PSKP Programmas norādījumam, Latvijas valsts izdevniecība sagatavoja izdošanai 1962. gadā vairākas vērtīgas grāmatas par zinātniskā ateisma jautājumiem, no kurām ateisti varēs smelties daudz zināšanu cīņās pastiprināšanai pret reliģiskajiem aizspriedumiem cilvēku apziņā.

Rakstu krājumā «Ateista rokasgrāmata», ko sastādījis autoru kolektīvs, sistematizēti izklāstīti zinātniski materiālistiskie uzskati par reliģiju.

1962. gadā iznāks vēl viens au-